

ਮਹਾਸਭਾ

ਐਚ. ਭਗਵਤੀ ਅਤੇ ਐਨ. ਚੰਦਰਸ਼ੇਖਰ ਅਈਅਰ, ਜੇ. ਜੇ.
ਕਰਤ ਏਆਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1955 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 49।

1956 ਪੰਜਾਬ ਸਕਿਉਰਿਟੀ ਆਫ ਸਟੇਟ ਐਕਟ (1953 ਦਾ ਐਕਟ XII)—
April 26th ਸੈਕਸ਼ਨ 9—ਰਾਜ ਮੰਤਰੀਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਨਾਅਰੇ—ਹਾਮਾਇਤੀ -
ਕਾਰਵਾਈ—ਜਦੋਂ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ—ਲੋਕਤੰਤਰ—ਪਰੰਪਰਾ—
ਰਾਜ ਮੰਤਰੀ - ਅਸਲੀਲ ਗਾਲ਼ਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਨਾਅਰੇ ਰਾਜ ਮੰਤਰੀਆਂ ਦੀ ਬਦਨਾਮੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਪੰਜਾਬ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦਾ ਲਾਭ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਬਦਨਾਮੀ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਜਨਤਾ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਆਰਡਰ

ਸਬੰਧਤ ਮੰਤਰੀਆਂ ਦਾ ਆਚਰਣ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ PT/ਭੋਜੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਸਲੀਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨੋਟਿਸ ਹੇਠਲੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ, ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੀ ਸਰਵੋਤਮ ਪਰੰਪਰਾ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਜਨਤਕ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਭਰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ nt-ਸੀਜ਼ਰੀ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਇੱਕ ਹਮਲਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੋਝਾ ਨਹੀਂ, ਉਸਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

(ਸਿਮਲਾ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 9 ਜੁਲਾਈ, 1954 ਦੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 778, 1954, ਦੇ 30 ਜੂਨ, 1954 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਉਪਜੇ, 1954 ਦੇ 9 ਜੁਲਾਈ, 1954 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲੀਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ 1954 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 409 ਵਿੱਚ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ)।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ: ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਦਾਸ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਰਘੂ ਨਵਥ ਪੰਡਿਤ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ: ਸ਼੍ਰੀ ਜਿੰਦਰਲਾਲ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ.ਜੀ. ਗੋਖਲੇ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਨਿਰਣਾ.

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਭਗਵਤੀ, ਜੇ. ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਵਾਲੀ ਇਹ ਅਪੀਲ ਭਗਵਤੀ, ਜੇ. ਰਾਜ ਐਕਟ ਦੇ ਪੁਨ ਜਥ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। 1953 (1953 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ XII), ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਐਕਟ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੋਟਰ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਨ, ਜਿਸ ਨੇ 23 ਮਾਰਚ, 1954 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮੋਟਰ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀਕਰਨ ਦੀ ਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਜ਼ਾਹਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਜਲੂਸ ਗੁਲ ਪਾਰਕ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਲਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਜੀਪਾਂ 'ਤੇ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਚਿਤਰਾ ਟਾਕੀਜ਼ ਨੇੜੇ ਰੁਕਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪੈਦਲ ਚੱਲ ਪਿਆ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਤ ਸਟੂਡੀਓ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ "ਜੱਗੂ ਮਾਮਾ ਹੈ (ਜੱਗੂ, ਮਾਮਾ ਮਰ ਗਿਆ)" ਅਤੇ "ਖਚਰ ਖੋਤਾ ਹੈ (ਖਚਰ-ਕਮ-ਖੋਤਾ ਮਰ ਗਿਆ)" ਦੇ ਨਾਅਰੇ ਲਗਾਏ। ਪਹਿਲਾ ਨਾਅਰਾ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀ ਜਗਤ ਨਰਾਇਣ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਮੰਤਰੀ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਸ

ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀ ਭੀਮ ਸੇਨ ਸੱਚਰ ਮੁੱਖੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੰਤਰੀ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਖਿਲਾਫ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਲੋਅ ਦੇ ਬੋਲਣ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਕਲਰਟ, 7 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ- ਪੰਜਾਬ ਲਾਪੀਆਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, "" "ਫਸਟ-ਕਲਾਸ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ :-" ਕਿ ਤੁਸੀਂ, ਭਗਵਤੀ ਜੇ. ' , ਮੈਂ,

23 ਮਾਰਚ 1954 ਦੇ ਦਿਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਜਲੂਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਬਣ ਕੇ, "ਜੱਗੂ ਮਾਂ ਹੈ ਹੈ" "ਖਚਰ ਖੋਤਾ ਹੈ" ਦੇ ਨਾਅਰੇ ਲਗਾਏ ਜੋ ਅਸਲੀਲ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮਾਨਹਾਨੀ ਦੇ

ਬਰਾਬਰ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸੀ। ਰਾਜ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਜ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਚੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਚਾਅ ਵਿਚ ਸਬੂਤ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ, ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪਾਇਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਹ ਨਾਅਰੇ ਲਗਾਏ ਸਨ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਸਲੋਗਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ 'ਤੇ ਸੁੱਟੇ ਗਏ ਗਾਲਾਂ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਲੀਲ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸਨ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸਨ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਗਈ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਰਹੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵੀ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਨਾਅਰੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਿ ਇਹ ਨਾਅਰੇ ਲਗਾ ਕੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸ਼ਾਲੀਨਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਢਾਹ ਲਾਈ ਹੈ। ਉਹ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਵੀ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ 3 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜੋ ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਿਮਲਾ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ ਨਿਆਂਇਕ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਕ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪੀਲੈਟਸ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਭਗਵਤੀ ਜੇ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਆ ਗਈ ਹੈ।

ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਨਾਅਰੇਬਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ, ਇਹਨਾਂ

ਨਾਅਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬੋਲਣ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

"9. ਜੋ ਵੀ-

- (a) ਕੋਈ ਵੀ ਭਾਸ਼ਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ
- (b) ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਭਾਵੇਂ ਬੋਲਿਆ ਜਾਂ ਲਿਖਿਆ, ਜਾਂ ਸੰਕੇਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਮਾਨ ਜਾਂ ਸੁਣਨਯੋਗ ਪ੍ਰਸਤੁਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪਬ ਕਿਸੇ ਬਿਆਨ, ਅਫਵਾਹ ਜਾਂ ਰੀਪੋਰਟ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ,

ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਭਾਸ਼ਣ, ਬਿਆਨ, ਅਫਵਾਹ ਜਾਂ ਰੀਪੋਰਟ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਮਿੱਤਰਤਾ ¹ - ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਰਾਜਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧ, ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ, ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਜਾਂ ਨੈਤਿਕਤਾ, ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਪਮਾਨ, ਬਦਨਾਮੀ ਜਾਂ ਪੱਖਪਾਤੀ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ, ਜਾਂ ਰਾਜ ਨੂੰ ਉਖਾੜ ਸੁੱਟਣ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਲਈ, ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਕੈਦ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨਾਲ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਬੋਲੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ

ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ.. ਅਪੀਲ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਫਜ਼ੂਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ- ਸਟੇਟ ਆਫ ਲਾਂਟਸ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਇਸ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਰੁਕਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਕੋ

ਭਗਵਤੀ ਜੇ ਸਾਡੇ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦੇ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨ (1) ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਰਾਜਾਂ ਨਾਲ ਦੋਸਤਾਨਾ ਸਬੰਧਾਂ, ਜਨਤਕ ਆਦੇਸ਼, ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਜਾਂ ਨੈਤਿਕਤਾ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ (2) ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਪਮਾਨ, ਮਾਣਹਾਨੀ ਜਾਂ ਪੱਖਪਾਤੀ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਭੜਕਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਲਈ, ਜਾਂ (3) ਰਾਜ ਨੂੰ ਉਖਾੜ ਸੁੱਟਣ ਦਾ ਰੁਝਾਨ।

ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮੋਟਰ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਦੇ ਕੌਮੀਕਰਨ ਦੀ ਨੀਤੀ ਤੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਉਸ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਸਪਾਂਸਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਟਿਕਾਣਾ ਇਹਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ ਅਤੇ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੋ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ

ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਿੰਸਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨੂੰ ਹਵਾ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਜੋ ਨਾਅਰੇ ਲਗਾਏ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਨ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ. “ਜੱਗੂ ਮਾਮਾ ਹੈ” ਦੇ ਨਾਅਰੇ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਜੱਗੂ, ਜਿਸਦੀ ਭੈਣ ਹੈ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਮਰ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਹਨਤ ਹੈ*” ਵਜੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿਚ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਮੰਤਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਅਸ਼ਲੀਲ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਕੱਢੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। “ਖਚਰ ਹੈ ਬਾਈ” ਦੇ ਨਾਅਰੇ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਖੱਚਰ-ਕਮ-ਖੋਤਾ ਮਰ ਗਿਆ, ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਹਨਤ” ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀ ਭੀਮ ਸੇਨ ਸੱਚਰ, ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਸੱਚਰ ਸੀ, ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨਿਰਦੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਖੱਚਰ ਨੂੰ ਖੱਚਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਅੰਗ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਖੋਤਾ, ਇੱਕ ਗਧੇ ਨਾਲ ਵੀ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਅਸ਼ਲੀਲ ਗਾਲੀ ਗਲੋਚ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ।

ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਆਚਰਣ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਢੁੱਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਮੁੱਖੀ ਖਿਲਾਫ ਜੋ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਹਨ

ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮੰਤਰੀ ਸਨ, ਉਹ ਤਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਚੇਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਵਾ ਦੇਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨਜਨਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹਵਾ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਸਲੀਲ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਕੱਢਣੀਆਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪਾਂਸਰ ਕੀਤੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮੋਟਰ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਦੀ ਨੀਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੇਕ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਨਾਅਰੇ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਨ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਰਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਾਗਰਿਕ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਭੜਕਾਊ ਅਤੇ ਅਸਲੀਲ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਜੋ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਸਫਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸ਼ਿਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ, ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਜਾਂ ਨੈਤਿਕਤਾ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਪਬ ਲਾਇਕ ਆਰਡਰ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ। ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਹ ਬਿਆਨ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਰਾਜਾਂ ਨਾਲ ਦੋਸਤਾਨਾ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਪਮਾਨ ਜਾਂ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਨ। ਰਾਜ ਦਾ ਤਖਤਾ ਪਲਟਣ ਲਈ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਾਅਰੇ ਜਿੰਨੀ ਮਰਜ਼ੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਯਕੀਨਨ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੀ ਸ਼ਰਾਰਤ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਹੇ ਗਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਅਰਿਆਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਬਿਆਨ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ, ਮਰਿਆਦਾ ਜਾਂ ਨੈਤਿਕਤਾ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਪਬਲਿਕ ਆਰਡਰ ਦਾ ਰਾਜ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਰਾਮ ਰਾਖਾ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।

ਭਗਵਤੀ ਜੇ. ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਸੀ.ਆਈ.ਡੀ, ਜੋ ਜਲੂਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ:-

“ਉੱਥੇ ਕਾਫੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਆਦਮੀ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਅਰਿਆਂ ਤੋਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਪੁਖਤਾ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਸਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਝਗੜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਗੁਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ, PW 3 ਦਾ ਸਬੂਤ ਵੀ ਸੀ: -

ਜਲੂਸ ਦੇ ਨਾਲ ਪਬ ਲਾਇਕ ਦੇ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਸਨ। -
ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਅਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬਿਮਾਰ ਲਿਆ।

ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ। PW 4: -

“ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਸਨ। ਨਾਅਰਿਆਂ ਦਾ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਬੁਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ।

ਗੌਰਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਰਾਮ ਰਾਖਾ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਮੁੱਢਲੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਡਾਇਰੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਲੋਗਨਾਂ ਤੋਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋ ਹੋਰ ਗਵਾਹ ਗੁਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ, ਪੀਡਬਲਯੂ 3 ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਪੀਡਬਲਯੂ 4, ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿਰਾਹ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰੋਸੇ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਬਿਆਨਾਂ ਨਾਲ ਜਨਤਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ ਹੈ

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਅਰਿਆਂ ਕਾਰਨ, ਤਾਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਵੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਤ ਸਟੂਡੀਓ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਸਲੋ-ਪੰਜਾਬ ਗੰਨਾਂ ਤੋਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬੀਮਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਉਸ ਫਗਵਤੀ ਜੇ ਤੋਂ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਢਾਹ ਲਾਉਣ ਦੀ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਜਾਂ ਨੈਤਿਕਤਾ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤੀ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣਾ। ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤੀ ਇਕਮਾਤਰ ਅਪਰਾਧ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੋਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਦੰਗੇ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ

ਇਨਫੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਮਾਮੂਲੀ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਲੋਗਨਾਂ ਦੇ ਬੋਲਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ, ਪਰ ਪੁਲਿਸ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਲਈ, ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਢਾਹ ਲਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇ ਹੋਣਗੇ ਜਾਂ ਫਿਰ ਰੋਟਿੰਗ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਕਿਰਾਏ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਅਸਲੀਲ ਅਤੇ ਅਸਲੀਲ ਨਾਅਰੇ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਪੁਨਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਜੋ ਕਿ ਨੈਸ਼ਨਲ ਐਡ ਮੋਟਰ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਰਹੇ ਪ੍ਰੋਸੈਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਨ, ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗੱਲ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਾਲੀਨਤਾ ਜਾਂ ਨੈਤਿਕਤਾ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਮਾਜ ਦੇ ਉਹ ਵਰਗ ਜਿੱਥੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਅਸਲੀਲ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਆਦਤ ਪੈ ਗਈ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਮਾਮੂਲੀ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਇਹ ਨਾਅਰੇ ਬੇਸ਼ੱਕ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਬਦਨਾਮੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਨ ਪਰ ਇਸ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਨਿੱਜੀ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਧਾਰਾ 9 ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਮੁਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਭਾਰਤੀਆਂ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ- ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਗਾੜਾਂ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਮੁੱਖ ਵਿਵਸਥਾ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੱਕ

ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਸਲੀਲ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ- ਭਗਵਤੀ, -----ਜੇ ਡੀ ਨੇ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨੋਟਿਸ ਹੇਠ ਸਮਝਿਆ। ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਚਰਣ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੀਆਂ ਸਰਵੋਤਮ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸੀ। "ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਜਨਤਕ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ ਭਰਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਪਤਲੀ ਚਮੜੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਹ ਅਕਸਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਕ ਆਦਮੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਜੋ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਦੇ ਤਲ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਸਨ; ਫਿਰ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ" (ਪ੍ਰਤੀ ਕਾਕ ਬਰਨ, *ਸੀਮੋਰ ਬਨਾਮ ਬਟਰਵਰਥ* (1) ਵਿੱਚ ਸੀਜੇ, ਅਤੇ 7 ਵਿੱਚ ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਹੁਕਮ ਵੇਖੋ? v. *ਸਰ ਆਰ. ਕਾਰ ਡੇਨ* (2))). "ਜੇ ਕੋਈ ਜਨਤਕ ਅਹੁਦਾ ਭਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਨਾਪਸੰਦ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਉਮਰ ਜੋੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਜਨਤਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾ ਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਸਲੀਲ ਆਲੋਚਨਾ ਅਤੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੇ

ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਜੋ ਕਦਮ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਾਅਰੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਸ਼ਰਾਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਸਨ।

- (1) (1862) 3 F. & F. 372, 376, 377: 176 ER 166, 168, 169.
 (2) (1879) 5 QBD 1
 (3) (1866) LR 1 QB 686, 689 ."

ਇਹਨਾਂ ਨਾਅਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬੋਲਣ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ AP-Tartar Smgh ਦੇ ਪੈਲੈਂਟਸ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਨਿੰਦਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਗਵਤੀ, ਜੇ. ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸੁਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਇੱਥੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਉਹ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨਗੇ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ